

दानिएलको पुस्तक - एकतीसौं नम्बर

अमेरिकाको चेतावनी: आजका लागि दानियलको व्याख्याको महत्त्व

Jeff Pippenger

2023-12-26

भित्तीमा लेखिएको लेख, र बेलशज्जारलाई दानिएलद्वारा दिइएको त्यसको व्याख्याले, संयुक्त राज्य अमेरिकाको धर्मत्यागी गणतान्त्रिक सिड र धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्ट सिड दुवै विरुद्धको अन्तिम घोषणा प्रतिनिधित्व गर्दछ। संयुक्त राज्य अमेरिकाका संस्थापक पिताहरूको तथा एड्भेन्टवादका अगुवाहरूको प्रारम्भिक इतिहास स्पष्ट रूपमा अभिलेखित छ, तापनि त्यसमा निहित पाठहरू र चेतावनीहरू “चार पुस्ता”भरि उपेक्षित गरिएका छन्। बेलशज्जारले यस सत्यलाई सिद्ध रूपले प्रतिनिधित्व गर्दछ।

कुनै पुस्ताले कति समय जनाउँछ भनी निर्णय गर्न त्यसको ठ्याक्कै समयावधि निर्धारण गर्नु आवश्यक छैन, किनकि परमेश्वरको वचन कहिल्यै असफल हुँदैन, र त्यसले प्रत्यक्षरूपमा भन्छ कि परमेश्वरले आफ्ना प्रकट गरिएको इच्छाको विरुद्धमा विद्रोह गरेका राष्ट्रहरूमाथि लेखा बन्द गर्नुहुने समय चौथो पुस्तामै हो।

अनि परमेश्वरले यी सबै वचन बोल्नुभयो, यसो भन्दै, म परमप्रभु तेरो परमेश्वर हुँ, जसले तँलाई मिश्रदेशबाट, दासत्वको घरबाट बाहिर ल्याएँ। मेरो सामु तँले अरू देवताहरू नराख्नु। तँले आफ्नो निम्ति कुनै कुँदिएको मूर्ति, वा माथि स्वर्गमा भएको कुनै कुराको, वा तल पृथ्वीमा भएको कुनै कुराको, वा पृथ्वीमुनिको पानीमा भएको कुनै कुराको कुनै प्रतिरूप नबनाउनु। तँले तिनीहरूलाई दण्डवत् नगर्नु, न त तिनीहरूको सेवा गर्नु; किनकि म, परमप्रभु तेरो परमेश्वर, डाह गर्ने परमेश्वर हुँ, मलाई घृणा गर्नेहरूका पितापुर्खाहरूको अधर्मको दण्ड तिनीहरूका सन्तानहरूलाई तेस्रो र चौथो पुस्तासम्म दिने; तर मलाई प्रेम गर्ने र मेरा आज्ञाहरू पालन गर्ने हजारौंमाथि कृपा देखाउने। प्रस्थान 20:1.

अन्तिम पुस्तामा, र यसकारण प्राचीन इस्राएलको भविष्यसूचक “चौथो पुस्ता” मा, यूहन्ना बप्तिस्मा दिने र ख्रीष्ट दुवैले त्यस पुस्तालाई सर्पहरूको पुस्ता भनी चिनाउनुभयो।

हे सर्पका सन्तान हो, तिमीहरू दुष्ट भएर कसरी असल कुरा बोल्न सक्छौ? किनकि हृदयको प्रशस्तताबाट मुखले बोल्दछ। असल मानिसले हृदयको असल भण्डारबाट असल कुराहरू निकाल्दछ; र दुष्ट मानिसले दुष्ट भण्डारबाट दुष्ट कुराहरू निकाल्दछ। तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, मानिसहरूले जे-जति निष्फल वचन बोल्नेछन्, न्यायको दिनमा त्यसको हिसाब तिनीहरूले दिनुपर्नेछ। किनकि तिम्रा वचनद्वारा तिमी धर्मी ठहरिनेछौ, र तिम्रा वचनद्वारा तिमी दोषी ठहरिनेछौ। मत्ती 12:34-37.

पृथ्वीका पशुको अन्तिम पुस्तामा, त्यसले अजिङ्गरङ्ग (एक विषधर सर्पझैं) बोल्दछ। 1863 देखि आइतबारको व्यवस्थासम्म, रिपब्लिकन सिडले संयुक्त राज्य अमेरिकाको संविधानबाट विमुख हुँदै आएको छ। परमेश्वरले त्यस राष्ट्रमाथि खन्याउनुभएको आशिषले नागरिकहरू र अगुवाहरूका हृदयलाई तिनीहरूले भोग्न आएका धनसम्पत्ति र समृद्धि उत्पन्न गर्ने सिद्धान्तहरूको रक्षा गर्ने आफ्नो जिम्मेवारीबाट विमुख गरायो, र उनीहरूले ती पवित्र दस्तावेज तयार पार्न संस्थापक पिताहरूलाई निर्देशित गरेको प्रेरणालाई बिर्सि—त्यही दस्तावेजले उत्पन्न गरेको धनसम्पत्ति र समृद्धिले पछि उनीहरूलाई मोहित हुन दियो। उनीहरूले केवल त्यस पवित्र दस्तावेजको उद्देश्य मात्र बिर्सनन्, तर त्यस दस्तावेजभित्र समाविष्ट सिद्धान्तहरूको संरक्षण गर्ने आफ्नो जिम्मेवारी पनि बिर्सि।

१८६३ देखि आइतबारको व्यवस्था लागू नहुन्जेलसम्म, साँचो प्रोटेस्टेन्ट सिड (एड्भेन्टिज्म) विलियम मिलरको सेवकाइद्वारा परमेश्वरले स्थापित गर्नुभएका आफ्ना आधारभूत सत्यहरूबाट फर्किएको छ। परमेश्वरले एड्भेन्टिज्ममाथि खन्याउनुभएको आशिषले नागरिकहरू र अगुवाहरूका हृदयलाई उनीहरूले उपभोग गर्न आएका आत्मिक धनसम्पत्ति उत्पन्न गर्ने सिद्धान्तहरूको संरक्षण गर्ने आफ्नो जिम्मेवारीबाट विमुख तुल्यायो, र उनीहरूले ती

दुई पवित्र चार्टहरूमा प्रतिरूपित सन्देश निर्माण गर्दा अग्रगामीहरूको उद्देश्य बिसिँए, जुन उनीहरूले रक्षा गर्न र घोषणा गर्नुपर्ने भविष्यवाणीसम्बन्धी धनसम्पत्ति स्थापित गर्नका लागि अभिप्रेरित गरिएको थियो।

जब प्रभुले सिनै पर्वतमा प्राचीन इस्राएलसँग वाचा बाँध्नुभयो, तब उहाँले आफ्ना दश व्यवस्थाहरू समाविष्ट दुई पवित्र पत्थरका पट्टिकाहरू दिनुभयो, जो उहाँका जनहरूसँगको उहाँको वाचागत सम्बन्धको प्रतीक हुनुपर्ने थिए। जब उहाँले वार्षिक पर्वहरू स्थापना गर्नुभयो, तब उहाँले आज्ञा दिनुभयो कि पेन्तेकोस्तमा उचालिनुपर्ने दुई वटा रोटीको भेटी चढाइनुपर्छ। ती दुई रोटीको डोलाइने भेटी पवित्रस्थानको सेवामा यस्तो एकमात्र भेटी थियो, जसको तयारीमा खमीर (मानवीय पाप, दुष्टभाव, अधर्म, र कपटको प्रतीक) सम्मिलित हुनुपर्ने थियो।

तिमीहरूको घमण्ड गर्नु राम्रो होइन। के तिमीहरूलाई थाहा छैन, कि अलिकति खमीरले सारा पिठोलाई खमीरमय बनाउँछ? यसकारण पुरानो खमीर हटाइदो, ताकि तिमीहरू नयाँ पिठो बन, जसरी तिमीहरू अखमिरी छौ। किनकि हाम्रो निस्तार-चाडका थुमा, अर्थात् ख्रीष्ट, हाम्रो निम्ति बलिदान गरिनुभएको छ। यसैले हामीले चाड मनाऔं, पुरानो खमीरसँग होइन, न त दुष्टता र अधर्मको खमीरसँग; तर निष्कपटता र सत्यताको अखमिरी रोटीसँग। १ कोरिन्थी ५:६-८।

यसै बीचमा, जब असंख्य मानिसहरूको भीड यसरी जम्मा भएको थियो कि तिनीहरू एक-अर्कालाई कुल्चिरहेका थिए, उहाँले सबैभन्दा पहिले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्न थाल्नुभयो, “फरिसीहरूको खमीरदेखि होशियार रहो, जो कपट हो।” लूका १२:१।

वे दुई डुलाइएका रोटीहरू, जो डुलाइने भेटीको रूपमा उठाइएका थिए, एक लाख चवालीस हजारको झण्डाको प्रतीक थिए, जसले पापीहरू भए तापनि, परमेश्वरको शक्तिद्वारा, आफ्नो द्वेष, दुष्टता र कपटको खमीरलाई फालिसकेका थिए। रोटीहरूमा भएको खमीरले मानिसहरू (पापीहरू) लाई प्रतिनिधित्व गर्दथ्यो, जसले मलाकी अध्याय तीनमा करारका दूतको भट्टीको आगोद्वारा “सेकिएको” रूपमा चित्रित शुद्धीकरण प्रक्रियामार्फत पापमाथि विजय प्राप्त गरेका थिए। ती रोटीहरूले “स्वर्गको रोटी” लाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दथे, किनकि जब तिनीहरू अर्पण गरिन्थे, तिनीहरूलाई डुलाइने भेटीको रूपमा स्वर्गतिर उठाइनु पर्ने थियो।

पेन्तिकोस्तको पर्वमा वर्षौंसम्म पेन्तिकोस्ती उत्सवमा चढाइँदै आएका दुई वटा रोटीको प्रतिरूपात्मक अर्थको परिपूर्ति आइपुग्दा, ख्रीष्टका चेलाहरूले अन्यजाति संसारबाट अर्को एउटा समूहलाई (दोस्रो रोटी) बोलाएर बाहिर ल्याउने कार्य आरम्भ गरे। तब पाप (खमीर) बाट शुद्ध पारिएका दुई वटा रोटी हुने थिए।

दश आज्ञाका दुई पट्टिकाहरू प्राचीन इस्राएलको करारगत सम्बन्धको प्रतीक बने, र दुई डुलाइने रोटीहरूले प्रारम्भिक ख्रीष्टियन मण्डलीसँगको करारगत सम्बन्धको प्रतिनिधित्व गर्छन्। पृथ्वीको पशुको इतिहासको प्रारम्भमा, हबक्कूकका दुई पवित्र पट्टिकाहरू आधुनिक इस्राएल, अर्थात् साँचो प्रोटेस्टेन्ट सिडको करारगत सम्बन्धको प्रतीकका रूपमा दिइए, जसरी पवित्र संविधान रिपब्लिकन सिडलाई दिइएको थियो। प्रभु अहिले एक लाख चौवालीस हजारलाई एक शक्तिशाली सेनाको रूपमा उठ्न आह्वान गर्दै हुनुहुन्छ, र जब तिनीहरूले त्यसो गर्नेछन्, तब तिनीहरू सात गुणा बढी तापिएको भट्टीमा फालिँदै गर्दा डुलाइने भेटी (ध्वज) को रूपमा उचालिनेछन्।

त्यो ध्वजले दस आज्ञाको व्यवस्थालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ; यसले तिनीहरूलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ, जो आफ्नो छेउमा जीवित स्वर्गीय रोटीलाई लिएर भट्टीको आगोमा हिँड्छन्; साथै तिनीहरूलाई पनि, जो हबक्कूकका दुई पवित्र पट्टिकामा प्रतीकात्मक रूपमा देखाइएका आधारभूत शिक्षाहरूलाई दृढतापूर्वक धारण गर्छन्। यी सबै चिन्हहरू प्रकाशको पुस्तकको अध्याय एघारका दुई साक्षीहरूमा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्।

बेलशज्जारको न्यायले पृथ्वीका जनावरका दुवै सिङ्गविरुद्धको गवाहीलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यस न्यायको समयमा, त्यहाँ एउटी स्त्री (एउटा मण्डली) थिइन्, जसले बुझिन् कि राज्यमा हस्तलिखित लेखनलाई चित्र र त्यसको व्याख्या गर्न सक्ने एकमात्र पुरुष दानियेल नै थिए।

मैले तिम्रो विषयमा सुनेको छु कि तिमी व्याख्या गर्न सक्छौ, र जटिल शङ्काहरू समाधान गर्न सक्छौ; अब यदि तिमीले यो लेखोट पढ्न सक्छौ, र यसको अर्थ मलाई प्रकट गराउन सक्छौ भने, तिमी बैजनी वस्त्रले पहिराइनेछौ, तिम्रो घाँटीमा सुनको सिक्की लगाइनेछ, र तिमी राज्यमा तेस्रो शासक हुनेछौ। तब दानिएलले राजाको सामु उत्तर दिएर भने, “तिम्रा उपहार तिमी आफैसँग रहून्, र तिम्रा इनाम अरू कसैलाई देऊ; तैपनि म राजालाई यो लेखोट पढेर सुनाउनेछु, र त्यसको अर्थ उसलाई प्रकट गराउनेछु।”

हे राजन्, परमप्रधान परमेश्वरले तपाईंका पिता नबूकदनेसरलाई राज्य, महिमा, गौरव र आदर दिनुभयो। अनि उहाँले उनलाई दिनुभएको त्यस महिमाका कारण सबै जाति, राष्ट्र र भाषाका मानिसहरू उनका सामु काँप्थे र डराउँथे। जसलाई उनी चाहन्थे, उसलाई मार्थे; जसलाई चाहन्थे, उसलाई जीवित राख्थे; जसलाई चाहन्थे, उसलाई उच्च पार्थे; र जसलाई चाहन्थे, उसलाई होच्याउँथे। तर जब उनको हृदय उचालियो, र उनको मन घमण्डले कठोर बन्यो, तब उनी आफ्नो राजकीय सिंहासनबाट हटाइए, र उनको महिमा उनीबाट खोसियो। अनि उनी मानिसहरूका सन्तानहरूबाट निकालिए; र उनको हृदय पशुहरूको जस्तै बनाइयो, र उनको बासस्थान जङ्गली गधाहरूसँग भयो। उनलाई गोरुहरूलाई झैं घाँस खान दिइयो, र उनको शरीर आकाशको शीतले भिज्थ्यो—जबसम्म उनले यो नचिने कि मानिसहरूको राज्यमा परमप्रधान परमेश्वरले राज्य गर्नुहुन्छ, र उहाँले जसलाई इच्छा गर्नुहुन्छ, त्यसैमाथि त्यसलाई नियुक्त गर्नुहुन्छ।

हे बेलशस्सर, तँ उहाँको पुत्र भएर पनि, यी सबै कुरा जान्दाजान्दै आफ्नै हृदयलाई नम्र तुल्याइनस्; बरु स्वर्गका प्रभुको विरुद्धमा आफूलाई उच्च पारिस्; अनि उहाँको भवनका भाँडाकुँडाहरू तेरो सामु ल्याइए, र तँ, तेरा सरदारहरू, तेरा पत्निहरू, र तेरा उपपत्नीहरूले तिनमा मद्यपान गर्‍यो; र तँले चाँदी, सुन, काँसा, फलाम, काठ, र ढुङ्गाका ती देवताहरूको प्रशंसा गरिस्, जसले न देख्छन्, न सुन्छन्, न जान्दछन्; तर जसको हातमा तेरो श्वास छ, र जसकै हुन् तेरा सबै मार्गहरू, त्यस परमेश्वरलाई तँले महिमा दिइनस्। त्यसपछि उहाँको तर्फबाट हातको भाग पठाइयो, र यो लेखाइ लेखियो। अनि लेखिएको लेखाइ यही हो: मने, मने, तेकेल, उपार्सिन। यसको अर्थ यही हो: मने; परमेश्वरले तेरो राज्य गन्नुभएको छ, र त्यसको अन्त गर्नुभएको छ। तेकेल; तँ तराजुमा तोलिएको छस्, र कमी भएको ठहरिएको छस्। पेरेस; तेरो राज्य विभाजित गरिएको छ, र मादीहरू र फारसीहरूलाई दिइएको छ।

तब बेलशज्जरले आज्ञा दिए, र तिनीहरूले दानियललाई रातो बैजनी वस्त्र पहिराए, उनको घाँटीमा सुनको सिक्की लगाइदिए, र उनको विषयमा घोषणा गरे कि उनी राज्यमा तेस्रो शासक हुनेछन्। त्यही रात कल्दीहरूका राजा बेलशज्जर मारिए। अनि करिब बासठ्ठी वर्षका मादी दारियसले राज्य प्राप्त गरे। दानियल 5:16-31।

संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्था लागू हुने बेला अधर्मको प्याला र परीक्षण-अवधिको समयको प्याला राष्ट्रका लागि, तथा धर्मत्यागी गणतान्त्रिक सीड र धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्ट सीडका लागि पूर्ण हुनेछ, किनकि परमेश्वरले “राज्यलाई गनिसक्नुभएको” (छैटौँ) हुनेछ “र त्यसको अन्त गर्नुभएको” हुनेछ। दुवै सीडहरू, र राष्ट्र पनि, “तराजुमा तोलिएका” (पवित्रस्थानमा भइरहेको न्यायको) भई “कमी भएका पाइनेछन्”। त्यसपछि संयुक्त राज्य अमेरिका “विभाजित” हुनेछ, किनकि गृहयुद्ध र निरंकुशता त्यसपछि उत्पन्न हुनेछन्, र त्यसपछि बाइबलको भविष्यवाणीका सातौँ र आठौँ राज्यहरूलाई सुम्पिइनेछ।

एमोरीहरूको विषयमा परमप्रभुले यसो भन्नुभयो: ‘चौथो पुस्तामा तिनीहरू फेरि यहाँ आउनेछन्; किनकि एमोरीहरूको अधर्म अझै पूर्ण भएको छैन।’ यद्यपि यो जाति आफ्नो मूर्तिपूजा र भ्रष्टाका कारण विशेष रूपमा कुख्यात थियो, तैपनि यसले आफ्नो अधर्मको प्याला अझै भरिसकेको थिएन, र परमेश्वरले यसको पूर्ण विनाशको आज्ञा दिनुहुने थिएन। मानिसहरूले दैवी शक्तिको प्रकटीकरण एक विशेष रीतिले भएको देख्नुपर्ने थियो, ताकि तिनीहरू कुनै बहानाविना रहून्। करुणामय सृष्टिकर्ता चौथो पुस्तासम्म तिनीहरूको अधर्म सहन तयार हुनुहुन्थ्यो। त्यसपछि, यदि कुनै सुधारको परिवर्तन देखिएन भने, उहाँका न्यायिक दण्डहरू तिनीहरूमाथि पर्ने थिए।

“असीम परमेश्वरले अझै पनि अचूक शुद्धताका साथ सबै राष्ट्रहरूसँगको हिसाब राखिरहनुभएको छ। उहाँको कृपा पश्चात्तापका आह्वानहरूसहित प्रस्तुत भइरहेकै बेला यो हिसाब खुल्लै रहनेछ; तर जब ती अंकहरू परमेश्वरले निर्धारण गर्नुभएको एक निश्चित मात्रासम्म पुग्छन्, तब उहाँको क्रोधको सेवा-कार्य आरम्भ हुन्छ।

हिसाब बन्द हुन्छ। दैवी धैर्य समाप्त हुन्छ। तिनीहरूका पक्षमा दयाको बिन्ती अब रहँदैन।”

“अगमवक्ताले युगौंको प्रवाहमा टाढासम्म हेर्दा, यो समय आफ्नो दर्शनको सामु प्रस्तुत भएको देखे। यस युगका राष्ट्रहरूले अभूतपूर्व कृपाहरू प्राप्त गरेका छन्। स्वर्गका आशीर्वादहरूमध्ये उत्कृष्टतम तिनीहरूलाई प्रदान गरिएका छन्, तर बढ्दो घमण्ड, लोभ, मूर्तिपूजा, परमेश्वरप्रति तिरस्कार, र नीच कृतघ्नता तिनीहरूका विरुद्ध लेखिएका छन्। तिनीहरूले परमेश्वरसँगको आफ्नो हिसाब छिट्टै बन्द गर्दैछन्।”

“तर जसले मलाई कम्पायमान तुल्याउँछ, त्यो तथ्य यही हो कि जसले सबैभन्दा महान् ज्योति र विशेषाधिकारहरू पाएका छन्, तिनीहरू प्रचलित अधर्मद्वारा दूषित भएका छन्। आफ्नो वरिपरि रहेका अधर्मीहरूको प्रभावमा परेर, सत्यको दाबी गर्नेहरूमध्येका धेरै जना समेत चिसा भएका छन् र दुष्टताको प्रबल प्रवाहद्वारा बगाइएका छन्। साँचो भक्तिभाव र पवित्रतामाथि गरिने सर्वव्यापी उपहासले, परमेश्वरसँग घनिष्ठ रूपमा नजोडिनेहरूलाई उहाँको व्यवस्थाप्रतिको आदर गुमाउन पुऱ्याउँछ। यदि तिनीहरूले ज्योतिको अनुसरण गरिरहेका भए र हृदयदेखि सत्यको आज्ञापालन गरिरहेका भए, तिरस्कृत र परित्यक्त तुल्याइएका यस्तै अवस्थामा यो पवित्र व्यवस्था तिनीहरूलाई झन् बहुमूल्य प्रतीत हुनेथियो। परमेश्वरको व्यवस्थाप्रतिको अनादर जति अधिक प्रकट हुँदै जान्छ, त्यसका पालन गर्नेहरू र संसारबीचको विभाजन-रेखा उति नै स्पष्ट हुँदै जान्छ। एक वर्गमा दैवी आज्ञाहरूप्रतिको प्रेम, अर्को वर्गमा तिनकै प्रतिको तिरस्कार जति बढ्दै जान्छ, त्यसैअनुसार वृद्धि हुन्छ।”

“संकट तीव्र गतिमा नजिक आइरहेको छ। द्रुतगतिले बढिरहेका तथ्याङ्कहरूले परमेश्वरको दर्शनको समय लगभग आइसकेको छ भन्ने देखाउँछन्। उहाँ दण्ड दिन अनिच्छुक हुनुहुन्छ, तापनि उहाँले दण्ड दिनुहुनेछ, र त्यो छिट्टै। जो ज्योतिमा हिँड्छन्, तिनीहरूले नजिक आइरहेको संकटका चिन्हहरू देख्नेछन्; तर तिनीहरू विनाशको प्रतीक्षामा शान्त, उदासीन अपेक्षामा बसेर, दर्शनको दिनमा परमेश्वरले आफ्ना जनलाई आश्रय दिनुहुनेछ भन्ने विश्वासले आफूलाई सान्त्वना दिँदै बस्नु हुँदैन। त्यस्तो कदापि होइन। तिनीहरूले अरूलाई बचाउन परिश्रमपूर्वक काम गर्नु आफ्नो कर्तव्य हो भन्ने कुरा महसुस गर्नुपर्छ, र सहायताका लागि दृढ विश्वाससाथ परमेश्वरतर्फ हेर्नुपर्छ। ‘धर्मी मानिसको प्रभावकारी उत्कट प्रार्थनाले धेरै फल दिन्छ।’”

“ईश्वरीय भक्तिको खमीरले आफ्नो शक्ति पूर्णतः गुमाएको छैन। जुन समयमा मण्डलीको संकट र निराशा सबैभन्दा ठूलो हुन्छ, त्यस समयमा प्रकाशमा उभिरहेको सानो समूहले देशमा गरिएका घृणित कामहरूका कारण सुस्केरा हाल्दै र विलाप गर्दै रहनेछ। तर विशेष गरी तिनीहरूका प्रार्थनाहरू मण्डलीको पक्षमा उक्लिनेछन्, किनकि यसका सदस्यहरूले संसारको चालचलनअनुसार व्यवहार गरिरहेका छन्।

यी विश्वासी थोरै जनहरूको हार्दिक प्रार्थना व्यर्थ जानेछैन। जब प्रभु प्रतिशोध लिने जनको रूपमा प्रकट हुनुहुन्छ, तब उहाँ विश्वासलाई यसको शुद्धतामा सुरक्षित राख्ने र आफूलाई संसारबाट निष्कलंक जोगाइराख्ने सबैका संरक्षकको रूपमा पनि आउनुहुनेछ। यही समयमा परमेश्वरले आफ्ना चुनिएका जनहरूका निम्ति न्याय गर्ने प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ, जो उहाँकहाँ दिनरात पुकारा गर्छन्, यद्यपि उहाँ तिनीहरूप्रति धेरै समयसम्म धैर्य धारण गर्नुहुन्छ।

आज्ञा यो हो: ‘सहरको बीचबाट, अर्थात् यरूशलेमको बीचबाट जाऊ, र त्यहाँका बीचमा गरिएका सबै घृणित कामहरूका कारण सुस्केरा हाल्ने र विलाप गर्ने मानिसहरूका निधारहरूमा एउटा चिन्ह लगाऊ।’ यी सुस्केरा हाल्ने, विलाप गर्नेहरूले जीवनका वचनहरू प्रचार गर्दै आएका थिए; तिनीहरूले हप्काएका, सल्लाह दिएका, र बिन्ती गरेका थिए। परमेश्वरको अनादर गरिरहेका कतिपयले पश्चात्ताप गरे र उहाँको सामु आफ्ना हृदयहरू नम्र तुल्याए। तर परमप्रभुको महिमा इस्राएलबाट प्रस्थान गरिसकेको थियो; धेरैले अझै पनि धर्मका बाह्य रूपहरूलाई निरन्तरता दिए तापनि, उहाँको शक्ति र उपस्थिति अभावमा थिए।” Testimonies, volume 5, 208–210.

दानियलले बेलशजजारको सामु उभिँदा जसको प्रतिरूप प्रस्तुत गरे, “अमेरिकाको भविष्य” जान्नेहरूले त्यसबेला दानियलको “रातो लुगा”, “सुनको हार” प्राप्त गर्नेछन्, र “राज्यमा तेस्रो शासक” भनी घोषणा गरिनेछन्। रातो रंग ज्येष्ठपुत्रको चिन्ह र रंग हो, जसले पिताको उत्तराधिकारको दोहोरो अंश पाउँछन्, जो एक लाख चवालीस हजार हुन्।

यीहरू ती हुन् जो स्त्रीहरूसँग अशुद्ध पारिएका छैनन्; किनकि तिनीहरू कुमारीहरू हुन्। यीहरू ती हुन् जो थुमाको जहाँसुकै उहाँ जानुहुन्छ त्यहीँ पछ्याउँछन्। यीहरू मानिसहरूको बीचबाट छुटकारा पाएकाहरू हुन्, परमेश्वर र थुमाका निम्ति पहिलो फल भएर। प्रकाश 14:4

झण्डाको रूपमा उचालिएका ती दुई रोटीहरूमध्ये, जेठा सन्तान (पहिलो फल) नै हुन्, जसको हातमा रातो धागो बाँधिएको हुन्छ।

र जब उनी प्रसव-वेदनामा थिइन्, तब एक जनाले आफ्नो हात बाहिर निकाल्यो; अनि सुत्केरी गराउने स्त्रीले त्यसको हात समाती त्यसमा रातो धागो बाँधिदिई, यसो भन्दै, “यो चाहिँ पहिले निस्क्यो।” तर यस्तो भयो कि, जब त्यसले आफ्नो हात फेरि भित्र तान्यो, हेर, त्यसको भाइ निस्केर आयो; अनि त्यसले भनी, “तँले कसरी यो फाटो पारेर निस्किस्यौ? यो फाटो तेरो माथि रहोस्।” त्यसकारण त्यसको नाउँ फारेज राखियो। अनि पछि त्यसको भाइ निस्केर आयो, जसको हातमा रातो धागो बाँधिएको थियो; र त्यसको नाउँ जारह राखियो। उत्पत्ति 38:28-30।

पवित्रशास्त्रमा “स्कालर्ट” को पहिलो उल्लेख त्यतिबेला पाइन्छ, जब “जरह,” जो जेठो जन्मेको थियो र जसको नामको अर्थ ‘उदयमान ज्योति’ हुन्छ, यहूदाबाट उत्पन्न जुम्ल्याहा सन्तानमध्ये पहिले बाहिर आयो। आमा तामार (जसले व्यभिचारिणीको भूमिका निर्वाह गरेकी थिइन्) यहूदाका मृत, दुष्ट छोराकी पत्नी थिइन्। ‘उदयमान ज्योति’ अर्थात् जरह, यहूदाको कुलबाट आयो, र उसको हातमा स्कालर्ट धागो बाँधिएको थियो। “फारेस” को अर्थ फुटेर निस्कनु हो, र उसले पापसत्ताबाट अलग हुनेहरूलाई, तथा आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी सङ्कटको समयमा बाबेलबाट बाहिर निस्कनेहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

“रातो डोरी” यरीहो सहर नष्ट गरिँदा यरीहोकी वेश्यालाई जोगाउने चिन्ह पनि थियो।

हेर, जब हामी देशभित्र प्रवेश गर्छौं, तब तँले यही रातो धागोको डोरी त्यस झ्यालमा बाँध्नु, जसबाट तँले हामीलाई तल झारिस्; अनि तँले आफ्ना पिता, आफ्नी माता, आफ्ना दाजुभाइहरू, र आफ्ना पिताको सारा घरानालाई आफ्नो घरमा जम्मा गराउनु। अनि यस्तो हुनेछ कि जो कोही तेरो घरको ढोकाबाट निस्केर सडकमा जान्छ, उसको रगत उसकै शिरमा पर्नेछ, र हामी निर्दोष हुनेछौं; तर जो कोही तेरो साथ घरभित्र हुनेछ, यदि उसको विरुद्ध कुनै हात उठ्यो भने, उसको रगत हाम्रो शिरमा पर्नेछ। तर यदि तँले हाम्रो यो कामको कुरा प्रकट गरिस् भने, तँले हामीबाट शपथ गराएको तेरो शपथबाट हामी मुक्त हुनेछौं। अनि त्यसले भनी, तिमीहरूका वचनअनुसार त्यस्तै होस्। तब त्यसले उनीहरूलाई बिदा गरिदिई, र उनीहरू गए; अनि त्यसले रातो डोरी झ्यालमा बाँधिदिई। यहोशू 2:18-21।

दानिएलको किरमिजी वस्त्रले त्यसपछि उसले एक लाख चवालीस हजारको प्रतिनिधित्व गर्दछ भनी चिनाउँछ, जो उचालिएका दुई डुलाइने रोटीहरूमध्ये पहिलो हुन्। रोटीका रूपमा तिनीहरूले स्वर्गतको रोटीलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसलाई उहाँको कूसारोपणतर्फ जाने मार्गमा सार्वजनिक भवनभित्र किरमिजी वस्त्र पहिराइयो। बेलशज्जरको भोजशाला, जसले त्यो सार्वजनिक भवनको प्रतीकात्मक स्वरूप लिएको थियो जहाँ येशूलाई किरमिजी वस्त्र दिइएको थियो, त्यहीँ यो “Future for America” मा ठीक अगाडि रहेको संकटलाई बुझ्नेहरूलाई दिइन्छ।

तब राज्यपालका सिपाहीहरूले येशूलाई प्रेडोरियमभित्र लगे, र सम्पूर्ण सिपाहीहरूको दललाई उहाँकहाँ भेला गरे। अनि तिनीहरूले उहाँका वस्त्र उतारे, र उहाँलाई रातो चोगा ओढाइदिए। मत्ती 27:27, 28.

दानिएलद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका मानिसहरूलाई दिइएको वस्त्र ख्रीष्टको धार्मिकताको वस्त्र हो, जुन सेतो छ।

हामी आनन्दित र हर्षित होऔं, र उहाँलाई महिमा दिऔं; किनकि थुमाको विवाह आइपुगेको छ, र उहाँकी पत्नीले आफूलाई तयार पारेकी छ। अनि उसलाई स्वच्छ र सेतो मसिनो सूती वस्त्र धारण गर्ने अनुग्रह प्रदान गरियो; किनकि त्यो मसिनो सूती वस्त्र सन्तहरूको धार्मिकता हो। प्रकाश 19:7, 8.

दानिएलद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरूलाई दिइएको पोशाक रातो र सेतो दुवै हो, किनकि मलाकी अध्याय ३ का धोबीले लेवीका छोराहरूलाई शुद्ध पार्दा, तिनीहरूका पोशाकहरू धोबीको साबुनले धोइएका छन्।

तर उहाँको आगमनको दिनमा को ठहरिन सक्छ? र उहाँ प्रकट हुनुहुँदा को खडा रहन सक्छ? किनकि उहाँ शोधन गर्नेको आगोजस्तै, र कपडा धोइशुद्ध पार्नेको साबुनजस्तै हुनुहुन्छ। अनि उहाँ चाँदी शोधन गर्ने र शुद्ध पार्नेझैं बसेर शोधन गर्नुहुनेछ; उहाँले लेवीका सन्तानहरूलाई शुद्ध पार्नुहुनेछ, र तिनीहरूलाई सुन र चाँदीझैं खँदिलो बनाउनुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले परमप्रभुलाई धार्मिकतामा एउटा भेटी चढाउन सक्न्। मलाकी ३:२, ३।

वस्त्र सेतो छ, तर केवल यसकारण कि त्यो थुमाको रातो रगतमा धोइएको थियो।

अनि येशू ख्रीष्टबाट, जो विश्वासयोग्य साक्षी, मृतकहरूमध्येबाट पहिलाजन्मेको, र पृथ्वीका राजाहरूका अधिपति हुनुहुन्छ। उहाँलाई, जसले हामीलाई प्रेम गर्नुभयो, र आफ्नै रगतद्वारा हाम्रा पापहरूबाट हामीलाई धुनुभयो, अनि हामीलाई परमेश्वर र उहाँका पिताका निम्ति राजा र पूजाहारी बनाउनुभयो; उहाँलाई नै युगानुयुग महिमा र प्रभुत्व भइरहोस्। आमेन। प्रकाश 1:5, 6.

सुनौलो साइलाको पहिलो उल्लेख तब हुन्छ, जब यूसुफलाई मिस्रको नेतृत्वमा नियुक्त गरिन्छ।

फिरौनले योसेफलाई भने, “हेर, मैले तिमीलाई सम्पूर्ण मिश्रदेशमाथि नियुक्त गरेको छु।” त्यसपछि फिरौनले आफ्नो हातबाट आफ्नो मुद्रिका उतारी, योसेफको हातमा लगाए, र उसलाई मसिनो सूती वस्त्र पहिराए, अनि उसको घाँटीमा सुनको सिक्की लगाइदिए। अनि उनले उसलाई आफ्नो दोस्रो रथमा चढाए; र उसका अगाडि तिनीहरूले घोषणा गरे, “घुँडा टेक।” यसरी उनले उसलाई सम्पूर्ण मिश्रदेशमाथि शासक बनाए। अनि फिरौनले आफ्नो हातबाट आफ्नो मुद्रिका उतारी, योसेफको हातमा लगाए, र उसलाई मसिनो सूती वस्त्र पहिराए, अनि उसको घाँटीमा सुनको सिक्की लगाइदिए। उत्पत्ति 41:41-43।

यूसुफलाई फिरऊनले मिस्रमाथि शासकको रूपमा नियुक्त गर्नुको कारण यो थियो कि यूसुफले “पूर्वी वायु”को विनाशकारी झोकासँग सम्बन्धित “सात पटक” सम्बन्धी फिरऊनको स्वप्नको व्याख्या गर्न सक्थे।

अनि फिरऊनले योसेफलाई भने, मेरो सपनामा, हेर, म नदीको किनारमा उभिरहेको थिएँ। अनि, हेर, नदीबाट सातवटा गाईहरू निस्केर आए, मोटा शरीर भएका र राम्रा देखिने; अनि तिनीहरू घाँसे मैदानमा चरिरहेका थिए। अनि, हेर, तिनीहरूका पछिपछि अरू सातवटा गाईहरू निस्केर आए, दीन, अत्यन्तै कुरूप, र दुब्ला शरीर भएका; यस्ता खराब मैले मिश्रदेशभरि कहिल्यै देखेको थिइनँ। अनि ती दुब्ला र कुरूप गाईहरूले पहिलेका सात मोटा गाईहरूलाई खाइदिए। अनि जब तिनीहरूले तिनीहरूलाई खाइसके, तब तिनीहरूले तिनीहरूलाई खाएका थिए भन्ने थाहा हुन सक्दैनथ्यो; तर सुरुकैझैं तिनीहरू अझै पनि कुरूप नै थिए। तब म ब्युँझिएँ। अनि मैले मेरो सपनामा देखेँ, र, हेर, एउटै डाँठमा सात बालाहरू उम्रिए, भरिएका र राम्रा। अनि, हेर, तिनीहरूका पछि पूर्वीय वायुले सुकाइएका, ओइलाएका, पातला सात बालाहरू उम्रिए। अनि ती पातला बालाहरूले ती सात राम्रा बालाहरूलाई निलिदिए। अनि मैले यो कुरा ज्योतिषीहरूलाई भनँ; तर मलाई यसको अर्थ बताउन सक्ने कोही पनि थिएन। अनि योसेफले फिरऊनलाई भने, फिरऊनको सपना एउटै हो: परमेश्वरले आफूले गर्न लाग्नुभएको कुरा फिरऊनलाई देखाउनुभएको छ। उत्पत्ति ४१:१७-२५।

योसेफले “लाइनमाथि लाइन” को सिद्धान्तद्वारा फिरऔनको सपना व्याख्या गरे, किनकि उनले पहिले फिरऔनलाई ती दुई सपना एउटै हुन् भनेर अवगत गराए। त्यसपछि उनले “गाईहरू” र “बालाहरू” सँग सम्बन्धित “सात” शब्दलाई प्रतीकहरूको रूपमा व्याख्या गरे। उक्त खण्डमा आएको “सात” शब्द लेवीय व्यवस्था २६ मा “सात पटक” भनी अनुवाद गरिएको त्यही शब्द हो। योसेफले “सात” लाई सात वर्ष, अथवा दुई हजार पाँच सय बीस दिनको प्रतीकको रूपमा व्याख्या गरे। योसेफ र दानियल दुवैले लेवीय व्यवस्था २६ का “सात पटक” को प्रतीकको व्याख्या गरिरहेका थिए।

फिरउनको सपनामा, अनिकाल “पूर्वी बतासले डढाइएका” अन्नका बालाहरूद्वारा उत्पन्न भएको थियो। जोसेफले सिधै प्रयोग गरेझैं, पङ्क्ति पङ्क्तिमाथि पङ्क्तिको आधारमा “पूर्वी बतास” ले यही पहिचान गराउँछ कि जोसेफ र दानिएललाई सुनको हार दिइएदेखि आरम्भ हुने—जसले संसारतर्फ ध्वज उठाइनु (जोसेफको मिश्र) र परमेश्वरका अन्य बगाललाई (दानिएलको) बाबेलबाट बाहिर बोलाइनु दर्शाउँछ—अनिकाल र आर्थिक पतनको अवधि उत्पन्न गर्ने शक्ति इस्लाम नै हो।

संयुक्त राज्य अमेरिकाका दुई सीडहरूलाई बाइबलको भविष्यवाणीमा दुई राष्ट्रको रूपमा प्रस्तुत गरिएका सबै शक्तिहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। यसमा फ्रान्स पनि समावेश हुन्छ, जो भविष्यसूचक रूपमा सदोम र मिश्रबाट बनेको छ, तथा इस्राएल पनि, जो उत्तरी र दक्षिणी राज्यहरूबाट बनेको थियो, र साथै मेडो-फारसी साम्राज्य पनि। दानिएल अध्याय आठमा मेडो-फारसका दुई सीडहरूले यस राज्यका सीडहरूमध्ये एउटाले पछि उठ्ने कुरा पहिचान गराउँछन्।

तब मैले मेरा आँखा उठाएँ, र हेरेँ, अनि हेर, नदीको सामुन्ने दुई सिङ भएको एउटा भेडो उभिएको थियो; ती दुवै सिङ अग्ला थिए, तर एउटा अर्कोभन्दा अग्लो थियो, र जो अग्लो थियो त्यो पछिल्लोपटक उम्रियो। दानियल ८:३.

मेडो-फारसका दुई सिङहरूले पृथ्वीका पशुका दुई सिङहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्, र त्यसकारण पृथ्वीका पशुको ती सिङहरूमध्ये एउटा अझ उचो हुनुपर्छ र पछि निस्कनुपर्छ। सन् १७९८ मा, अन्त्यको समयमा, पृथ्वीका पशुको शासन आरम्भ भयो, र प्रोटेस्टेन्टवादको सिङलाई विलियम मिलरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका अगमवक्ता एलियाहले कर्मेल पर्वतमा लगियो। त्यहाँ साँचो अगमवक्ता र झूटा अगमवक्ताबीचको भिन्नता प्रकट गर्ने एउटा प्रतिस्पर्धा हुनु थियो, जुन कर्मेल पर्वतको परीक्षामा पूरा हुनेथियो, र त्यो परीक्षा अगस्त ११, १८४० देखि अक्टोबर २२, १८४४ सम्म सम्पन्न भयो।

मिलेराइट एडभेन्टिज्मलाई ईश्वरीय प्रबन्धद्वारा साँचो अगमवक्ताको रूपमा चिनाइएको थियो, ठीक त्यही समयमा जब संयुक्त राज्य अमेरिकाका प्रोटेस्टेन्ट सम्प्रदायहरू पापीय रोमकहाँ फर्किए र त्यसका छोरीहरू बने। सन् १८६३ मा, मिलेराइट एडभेन्टिज्मको साँचो प्रोटेस्टेन्ट सीङले, एलियाहको सन्देशलाई अस्वीकार गर्ने आफ्नो क्रमिक कार्य आरम्भ गर्दा, धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादले अपनाएको बाइबल-अध्ययनको भ्रष्ट विधितर्फ फर्केर, धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादसँगको उही संगतिमा पुनः प्रवेश गर्यो। त्यही समयावधिमा संयुक्त राज्यको गृहयुद्ध आरम्भ भयो। (ध्यान दिनुहोस् कि जब पवित्र आत्मालाई अस्वीकार गरिन्छ, तब अर्को आत्माले अधिपत्य जमाउँछ, र त्यसको परिणाम सधैं युद्ध नै हुन्छ।) त्यसपछि त्यो राष्ट्र शाब्दिक, राजनीतिक र भविष्यसूचक रूपमा विभाजित भयो। त्यस बिन्दुदेखि गणतन्त्रवादको सीङ दुई प्रमुख राजनीतिक दलहरूबीच क्रमशः तीव्र हुँदै जाने संघर्षमा रहने थियो।

१८६३ देखि—विभाजनको एक प्रतीक, किनकि त्यो वर्ष उत्तर र दक्षिणबीचको गृहयुद्धको ठीक मध्यबिन्दु थियो—रिपब्लिकन सिङका दुई राजनीतिक गुटहरू तथा प्रोटेस्टेन्ट सिङका दुई गुटहरू अस्तित्वमा आए, जो डेमोक्रेटिक र रिपब्लिकन दलहरू, अनि आइतवार पालन गर्ने र सब्बाथ पालन गर्ने धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टहरूबाट बनेका थिए। दुवै सिङको यो द्विविध विभाजन ख्रीष्टका दिनहरूमा सदुकीहरू र फरिसीहरूद्वारा पूर्वरूपित गरिएको थियो। एक वर्गले स्थापनाका सिद्धान्तहरूलाई प्रत्यक्षरूपमा अस्वीकार गर्‍यो, र अर्कोले स्थापनाका सिद्धान्तहरूलाई कायम राख्ने दाबी गर्‍यो, तर अन्ततः तिनलाई मानवीय परम्परा र रीति-रिवाजहरूले प्रतिस्थापित गर्‍यो।

सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, पशुको प्रतिमाको परीक्षण-अवधि भविष्यसूचक रूपमा आरम्भ भयो, र यो आइतबारको व्यवस्थामा, अथवा बेलशज्जरको मदिरामत्त भोजमा, आफ्नो चरमबिन्दुमा पुग्यो। आइतबारको व्यवस्था त्यो छाप हो, जसले कलीसिया र राज्यको संयोग पूर्ण रूपमा विकसित भइसकेको छ भन्ने पहिचान गराउँछ। त्यस बिन्दुमा, धर्मत्यागी रिपब्लिकनवाद र धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादका दुई सीडहरू एक धर्मत्यागी सीङ बन्छन्, र त्यही बेला दानिएललाई तेस्रो सीङ, अथवा तेस्रो शासक, अथवा अन्तिममा उठ्ने र अझ उच्च हुने साँचो प्रोटेस्टेन्ट सीङ बनाइन्छ, किनकि त्यही बेला उहाँलाई एउटा झण्डाका रूपमा उठाइन्छ।

यूसुफ र दानिएल भविष्यवाणीको एउटै रेखा हुन्, किनकि रेखामाथि रेखा, सबै अगमवक्ताहरूले अन्तिम दिनहरूलाई पहिचान गरिरहेका छन्। तिनीहरू दुवैले “सात समय”-लाई, जब तिनीहरूले त्यो देखे, पहिचान गरे। इस्लामको “पूर्वी बतास” पर्खालमुनिबाट भित्र आइरहेको छ, जब तिनीहरूले बेलशस्सर र फिरऊनलाई “अमेरिकाको भविष्य” के हो भन्नेबारे आफ्नो व्याख्या प्रदान गर्छन्। तिनीहरूले ख्रीष्टको धार्मिकताको “रातो वस्त्र” पहिरिरहेका छन्, जुन “सेतो वस्त्र” हो, जो ख्रीष्टको रगतद्वारा त्यस्तो बनाइएको हो। तिनीहरूलाई एक झण्डाको रूपमा उच्च पारिएको छ र मुकुट, अथवा सुनको सिक्रीको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जब तिनीहरू तेस्रो शासक बन्छन्, जो अझ माथि उठ्छ र अन्त्यमा प्रकट हुन्छ।

अर्को लेखमा हामी दानियल अध्याय ६ सँग निरन्तरता दिनेछौं।

“त्यो उन्मत्त मूर्खताको अन्तिम रातमा, बेलशज्जर र उसका प्रभुहरूले आफ्नो अपराधको परिमाण र कल्दी राज्यको अपराधको परिमाण भरिसकेका थिए। अब परमेश्वरको रोक्ने हातले आसन्न विपत्तिलाई टारिराख्न सक्ने अवस्था रहेन। विविध प्रकारका ईश्वरीय व्यवस्थाहरूद्वारा, परमेश्वरले तिनीहरूलाई उहाँको व्यवस्थाप्रति आदर गर्न सिकाउन खोज्नुभएको थियो। ‘हामीले बाबेललाई निको पार्ने प्रयत्न गर्नुपर्छ,’ उहाँले तिनका विषयमा घोषणा गर्नुभयो, जसको न्याय अब स्वर्गतिर पुग्दै थियो, ‘तर त्यो निको पारिएको छैन।’ यर्मिया 51:9। मानवीय हृदयको विचित्र विकृतिका कारण, परमेश्वरले अन्ततः अपरिवर्तनीय दण्डादेश सुनाउन आवश्यक ठान्नुभयो। बेलशज्जर पतन हुनुपर्ने थियो, र उसको राज्य अरूका हातमा सर्नुपर्ने थियो।” अगमवक्ताहरू र राजाहरू, 530।